

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת
 מטות - מסעי
 (בא"י מסעי)
 ב מנחם-אב
 שנת תשפ"ב לפ"ק
 שנה 3, גליון 34
 (86)

ארויסגעזעבן דורך אונזות היכל הקודש הרסלב

לישראל? מפני שהן עזין", דער אייבערשטער האט געגעבן די תורה פאר די אידן ווייל זיי זענען שטארק, די אידן שטארקן זיך מיט מסירת נפש איינצוהאלטן די תורה און מצוות.

ווארין דער גבור האט אונז גיטאן כמה טובות. ווארין ער האט איינגענומען כמה מדינות איבער דעם קער מען אים צו גיבן די בת מלכה פאר איין ווייב. איז מוין עצה זייער גיפעלין. און זיי האבן אלע דרויף מסכים גיווען. און סע איז דארט גיווען א גרויסע שמחה. וואס מען האט גיפונען א חתן צו דער בת מלכה. האט מען דער בת מלכה חתונה גימאכט מיט דעם גבור. האט די בת מלכה גיהאט א קינד. און דאס קינד איז גיווען זייער א ווילד גרויסער פארשוין. וואס סע איז גאר קיין מנטשליך שיינקייט ניט גיווען. און זינע האר זענען גיווען פון גאלד. און האבן גיהאט אלדלוי פארבין. און זיין פנים איז גיווען אזוי ווי די זונען. און זינע אויגן זענען גיווען אנדערע אורות (בלומר לעכטין) און דאס קינד איז גיבוירן גיווארן מיט גרייטער חכמה ווארין מען האט אין אים געהן תיבף ווי ער איז גיבוירן גיווארן. אז ער איז שוין א גרויסער חכם. ווארין אז מענטשן האבן גישמוסט. דארטין ווי מען האט באדארפט לאבין. האט ער גילאכט. און אזוי דעסט גלייבן אנדערע זאכן. מען האט אין אים דערקענט אז ער איז א גרויסער חכם. נאר ער האט נאך ניט די תנועות פון א גרויסן. דיינו ער קאן נאך ניט ריידן און אזוי אנדערע זאכן. אבער דאס האט מען אנגיזעהן תיבף אז ער איז שוין א גרויסער חכם.

און ביי דעם מלך איז גיווען א מליץ. דיינו א ריידער א בעל לשון ומליצה. וואס ער האט גיקענט ריידן זייער שיינע רייד. זייער שיינע שפראכן און שירות און תושבחות צום מלך. און דער מליץ איז אליין אויך גיווען א שיינער מליץ נאר דער מלך האט אים גוויזן דעם שליוך און דעם וועג פון וואנען ער זאל נעמען דעם כח פון דער חכמה פון מליצה. און דורך דעם איז ער גיווען זייער א ווילד גרויסער מליץ.

ווידער האט דער מלך גיהאט א חכם. און דער חכם. איז אליין אויך גיווען א חכם. נאר דער מלך האט אים גוויזן אוועג פון וואנען ער זאל נעמען חכמה. און דורך דעם איז ער גיווען זייער א ווילד גרויסער חכם. און אזוי דער גבור איז גיווען אליין א גבור. נאר דער מלך האט אים גוויזן דעם וועג פון וואנען ער זאל נעמען גבורה. און דורך דעם איז ער גיווען זייער א ווילד גרויסער גבור.

ווארין סע איז פארהאנדין א שווערר וואס זי הענגט אין

שבת קודש פרשת בהעלותך, שנת תשפ"ב לפרט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יב, מבצל תפלה.

דער ציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

האבן זיי אים גיפרעגט וואו איז ערנען דער מלך. טאמער וועט ער אונז ווייזן א וועג. ווי מען זאל גיפונען געלט. האט ער זיי גענפערט. נאך ווילט איר געלט (מיט א לשון ווי איינער פארווינדערט זיך און בייזערט זיך) פון געלט שמוכט גאר ניט. האבן זיי אים גיפרעגט. פון דעסנוועגן פארט. זאג אונז ווי דער מלך איז. האט ער זיי גענפערט. אויך ווייס אויך ניט פון דעם מלך ווי ער איז. און די מעשה איז אזוי גיווען.

אמאל איז גיווען א מלך מיט א מלכה. און זיי האבן גיהאט א בת יחידה. און סע גיקומען נאהנט צו דער צייט וואס מען האט איר באדארפט חתונה צו מאכן. האט מען גיזעצט יועצים מען זאל איין עצה האלטן. וועמען מען זאל איר געבן און איך בין דארט אויך גיווען צווישן די יועצים (דהיינו דער בעל תפלה וואס ער דערציילט דאס אלץ פאר זיי) ווארין דער מלך. האט מיר ליב גיהאט.

דער אייבערשטער האט זייער ליב ווער עס רעדט צו אים

דער קעניג האט זייער ליב געהאט דעם בעל תפלה, ווייל דער אייבערשטער האט זייער ליב ווער עס רעדט צו אים.

איז מוין עצה גיווען אז מען זאל איר גיבן דעם גבור.

די אידן זענען שטארק

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז מסביר (אין ספר גמרי אפרסמון), אז די 'בת מלכה' דאס איז די הייליגע תורה; דער אייבערשטער האט געפרעגט פאר וועמען מען זאל געבן די תורה, פאר די גוי'אישע פעלקער אדער פאר די אידן, האט דער בעל תפלה געזאגט מען זאל איר געבן פאר'ן גבור, וואס דאס זענען די אידישע קינדער, ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ביצה כה): "מפני מה נתנה תורה

דער לופטין. און די שווערד האט דריי כחות. אז מע הייבט אויף די שווערד. אזוי צו לויפן זיך אלע עלצטע פון דעם חיל. האבן זיי שוין ממילא א מפלה (דהיינו די שונאים) ווארין אז די עלצטע אנטלויפן. האט קיינער ניט צו פירן די מלחמה האבן זיי שוין בודאי א מפלה. נאר פון דעסט וועגן פארט. וואלטן אפשר פארט די איבריגע גיקאנט עפעס נאך מלחמה האלטן. האט אבער די שווערד צוויי שארפין. און זיי האבן צוויי כחות. דורך איין שארף פאלן זיי אלע. און דורך דער אנדערער שארף קריגן זיי די דאר. (דהיינו די שונאים וואס מען האלט מיט זיי מלחמה) דהיינו זיי ווערן מאגער און דאס לייב פאלט זיי אפ. אזוי ווי די קרענק איז רחמנא ליצלן. און נאר דורך דעם וואס מע טוט א מאך מיט דער שווערד דארט ווי זי איז קריגן שוין די שונאים די זאכן הנ"ל דהיינו דורך דעם וואס מע מאכט מיט דער שארף האבן די שונאים נאר א מפלה. און דורך דעם וואס מע מאכט מיט דער אנדערער שארף. קריגן די שונאים די דאר הנ"ל. און דער מלך האט גוויזן דעם גבור. דעם וועג וואס סע איז פאר האנדן צו דער שווערד. און פון דארט האט ער גינומען זיין גרויסע גבורה. און מיר האט דער מלך אויך גוויזן דעם וועג פון וואנען איך זאל נעמען מיין זאך. האב איך גינומען פון דארט דאס וואס איך באדארף (בלומר דער בעל תפלה וואס ער דערציילט דאס אליין האט ער גיזאנט אז אים האט אויך דער מלך גוויזן דעם וועג פון וואנעט ער זאל נעמען זיין זאך דהיינו תפלה).

די זאך פון 'תפלה'

דער קעניג האט אויסגעלערנט פאר'ן בעל תפלה די זאך פון 'תפלה', אז מען קען רעדן צום אייבערשטן אויפ'ן פשוט'ן שפראך אזוי ווי מען רעדט צו א חבר.

און אזוי האט דער מלך גיהאט איין אוהב נאמן (בלומר א גוטן פריינט א גיטרייען) וואס ער האט זיך לייב גיהאט מיט דעם מלך מיט זייער גרויס ליבשאפט זיי האבן זיך אזוי לייב גיהאט. ביז זיי האבן ניט גיקענט זיין איינער אן דעם אנדערן אז זיי זאלן זיך א שעה ניט זעהן. נאר סע איז זיך אבער פארט פאר האנדן צייט וואס מע מוז ניט זיין אין איינעם. האבן זיי גיהאט פאטרעטין. וואס דארט איז גיווען אויסגימאלט זייערע ביידע צורות. פלעגן זיי זיך משעשע זיין (בלומר תענוג און נחת האבן) מיט די צורות דעמולט אז זיי האבן זיך ניט גיקאנט זעהן. און די צורות זענען גיווען אזוי אים גימאלט אזוי ווי דער מלך מיט דעם אוהב נאמן האבן זיך לייב און ווי זיי קושין זיך און האלדזן זיך מיט גרויס ליבשאפט. און די פאטרעטין האבן אין זיך א סגולה גיהאט. אז ווער סע האט גיקוקט אויף די צורות האט ער גיקריגן גרויס ליבשאפט (בלומר די מדה פון אהבה האט מען גיקריגן אז מע האט גיקוקט אויף די צורות) און דער אוהב נאמן האט אויך גינומען די אהבה (דהיינו דאס ליבשאפט) פון דעם ארט וואס דער מלך האט אים גוויזן. איז גיקומען א צייט. וואס די אלע זענען גינאנגען איטליכער אין זיין ארט אריין. אז ער זאל דארט נעמען זיין כח פון זיין זאך. דהיינו דער מליץ און דער גבור און די אלע לייט פון דעם מלך איז איטליכער גינאנגען אין זיין ארט אריין ער זאל דארט באנייען זיין כח.

ויהי היום איז גיווען א גרויסער רוח סערה (דהיינו א שטורעם ווינט) אויף דער וועלט. און דער רוח סערה האט מבלבל גיווען (בלומר פארמישט) נאר די וועלט. און ער האט איבער גיקערט פון ים יבשה און פון יבשה ים. און פון מדבר יישוב און פון יישוב מדבר. און ער האט נאר די וועלט איבער גיקערט. און דער רוח סערה איז אריין צום מלך אין שטוב אריין. און דער רוח סערה האט דארט נאר ניט גיטאן (בלומר ער האט דארט באס מלך קיין שום שארין ניט גיטאן) נאר ער איז אריין (דער רוח סערה) און האט אוועק גיהאפט

דאס קינד פון דער בת מלכה הנ"ל. און אין דעם אומפיט. תיבה ווי ער האט אוועג גיהאפט דאס טייער קינד. איז תיבה די בת מלכה נאך (בלומר די בת מלכה האט תיבה אנגיהויבן נאך לופין נאך דעם קינד זי זאל עס קריק האפן. איז זי אויך ערגיץ אוועק און מע ווייסט ניט ווי) און אזוי די מלכה. און אזוי דער מלך זענען אלע נאך. נאך דעם קינד. ביז זיי זענען אלע צושפרייט גיווארין. און מע ווייסט ניט וואו זיי זענען. און מיר אלע זענען דערביי נאר ניט גיווען. ווארין מיר זענען דעמולט אוועק גינאנגען איטליכער אין זיין ארט אריין צו ביי גייען זיין כח הנ"ל. און ווי מיר זענען צוריק גיקומען. האבן מיר זיי אלע שוין ניט גיפונען הנ"ל. און די יד איז אויך פארפאלן גיווארין דעמולט. און פון דעמולט אן. זענען מיר אלע צושפרייט גיווארין. און מיר קענען שוין ניט גיין איטליכער אין זיין ארט אריין. צו באנייען זיין כח. ווארין אז די וועלט איז שוין איבער גיקערט גיווארין. באדארף מען זיך שוין אנדערע וועגן היינט.

א גייע וועג

דא איז דער רבי מרמז א מורא'דיגע זאך, אז עס איז געווען א וועג ווי אזוי מען האט געקענט צוריק ברענגען מענטשן צום אייבערשטן, עס איז געווען א וועג ווי אזוי צו רעדן צו קינדער, און עס איז געווען א וועג ווי אזוי מען פירט זיך; אבער אז די וועלט איז געווארן איבער געקערט דארף מען שוין האבן האבן א גייע וועג ווי אזוי צו פאקומען די אלע כחות. דאס איז די זאך וואס מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט געשריבן זיינע הייליגע ספרים; מוהרא"ש האט גענומען די וועג פונעם הייליגן רבי'ן און עס אראפגעברענגט פאר אונזער דור, וואס די וועלט איז איבער געקערט - אז מיר זאלן עס אויך קענען פארשטיין און קענען לעבן דערמיט.

איבער דעם קאנען מיר שוין ניט ארויף גיין ווידער איטליכער אין זיין ארט אריין ער זאל נעמען זיין כח. נאר די רשימה וואס ביי איטליכן איז גיבליבן (בלומר דער צייכן דהיינו דאס ביסל כח וואס סע איז נאך ביי איטליכן גיבליבן פון לאנג) איז אויך זייער גרויס. און אויב דער גיבור (וואס די מדינה האט פאר אים מורא גיהאט) איז דער גבור פון דעם מלך. איז ער בודאי זייער א גרויסער גבור (דאס האט אליין דערציילט דער בעל תפלה פאר די לייט הנ"ל) און זיי האבן אים גיהערט זיינע רייד און האבן זיך זייער פארוואונדערט. און זיי האבן שוין גיהאלטן דעם בעל תפלה ביי זיך. און זיי האבן אים שוין ניט גיוואלט אוועק לאזן פון זיך (ווארין טאמער דער גבור וואס ער וויל אנקומען אויף זיי. איז ער דער גבור פון דעם מלך הנ"ל וואס דער בעל תפלה קאן זיך מיט אים).

די מענטשן זענען געווען גולמים

דאס איז א מורא'דיגע לימוד; אט זענען די מענטשן געווען גולמים, זיי זענען געליגן אין אא פלאנטער, אין אזעלכע צעדרייטע שיטות, זיי האבן מקריב געווען קרבנות פאר זייערע גאטן, און עס האט גישט אויסגעקוקט אז זיי הערן זיך צו צום בעל תפלה, פון דעסט וועגן האט דער בעל תפלה גערעדט צו זיי, איינמאל און נאכאמאל, און יעצט ווילן זיי אים גישט אוועק לאזן.

זיין קאר איז א מלאך...

דאס זעט מען בחוש, ווילאנג עס גייט גוט פאר א מענטש, אלעס איז פיינ און וואויל, מאכט ער פון דאס געלט א גאט, ער גרויסט זיך מיט זיין פארמעגן, "מיין קאר איז ווערד פך ופך געלט", מיין הויז איז ווערד פך ופך געלט", זיין קאר איז א מלאך און א גאט... און ער וואונדערט זיך נאך: "פארוואס דארף מען דעם בעל תפלה? פארוואס דארף מען האבן אזויפיל התחזקות?" אבער ווי נאר עס הייבט איבער גיין, דער גבור קומט גענטער און גענטער, דארף ער שוין האבן דעם בעל תפלה וואס זאל אים מחזק זיין צו רעדן צום אייבערשטן.

און דער גבור הנ"ל איז אלע מאל צו גיקומען נענטער צו דער מדינה און ער האט אלע מאל גישיקט זיינע שלוחים צו זיי. ביז ער איז גיקומען צו דער מדינה און ער האט זיך גישטעלט אונטער דער שטאט און האט צו זיי אריין גישיקט זיינע שלוחים. (אז זיי זאלן אים זאגן וואס זיי ווילן צו אונטער גיבן זיך צו זיין פנ"ל) האבן זיי זייער גרויס מורא גיהאט פאר אים. האבן זיי גיבעטן דעם בעל תפלה. אז ער זאל זיי אריין עצה געבן.

דער בעל תפלה האט גע'פועל'ט

דא האט דער בעל תפלה שוין גע'פועל'ט ביי זיי, און זיי האבן אנגעהויבן פאלגן די עצות פונעם בעל תפלה. זעט מען פון דעם אז אפילו מענטשן וואס זענען געווען אזוי ווייט פונעם אמת, האט דער גבור געמאכט זיי זאלן זיך אומקערן צום אייבערשטן.

עס איז געקומען אזוי פלוצלינג

מען דארף אבער וויסן, ווען דער גבור קומט איז שוין זייער ביטער השם ישמרינו. א אינגערמאן איז די וואך געקומען צו מיר, ער איז א געלונגענער סוקסעספולער אינגערמאן, א מיליאנער, און איז געבעד גישט געזונט געווארן, און ער האט דא ברידער'ס איז ער געקומען בעטן א ברכה. ער האט אפילו גישט געקענט ארויס קומען פון קאר פון גרויס שוואכקייט, עס האט אים געדויערט א האלבע שעה ארויס צו קומען פון זיין קאר מיט זיין שטעקן, האט ער מיר געזאגט: "קיינער האט מיר גישט געפרעגט קיין רשות פארדעם אויב איך וויל קראנק ווערן..." עס איז געקומען אזוי פלוצלינג השם ישמרינו. דערפאר דארף מען געדענקן נאך איידער דער גבור קומט אן, צו גיין אין שול דאווענען שחרית, מנחה און מעריב, און קובע זיין שיעורים.

מען האלט אינמיטן בויען ביזנעסער...

פארוואס זאלסטו זיך גישט מאכן א שיעור? פארוואס זאלסטו גישט קומען אין בית המדרש יעדן טאג לערנען אביסל? פארוואס זאלסטו גישט קומען אין שול דאווענען שחרית, מנחה און מעריב?! איך געדענק ווען איך בין

געווען א קינד פלעג איך זען פינף אזייגער ווי די עלטערע בעלי בתים פארמאכן זייער ביזנעס און גייען אין בית המדרש לערנען, די שולן זענען געווען געפאקט, און היינט זעט מען דאס גישט, אינמיטן די וואך זענען די בתי מדרשים ליידג, וואו איז כלל ישראל? מען האלט אינמיטן בויען ביזנעסער... קום אין בית המדרש, אדער מאך א בית המדרש ביי דיר אינדערהיים, נעם א משניות, א גמרא אדער א חומש און לערן אביסל די הייליגע תורה.

ווען גייט זיך אנהייבן די ישוב הדעת?

מענטשן זענען אזוי אריין געטון אין ביזנעס א גאנצן טאג, זייענדיג פארנומען מיט אייגענע ביזנעס, מען כאפט אבער גישט 'פארוואס דארפסטו האבן אן אייגענעם ביזנעס?' - איך האב שוין גערעדט דערפון פארגאנגענע ליל שישי [פרשת בהעלותך] ביים שיעור, אבער איך האב נאכגישט אויסגערעדט מיין גאנצע הארץ, איך האב געוואלט נאכמער רעדן דערפון - עס איז אזא רחמנות אויף אינגעלייט; וואס איז די גאנצע סיבה פארוואס מען עפנט אן אייגענעם ביזנעס? פארוואס לוינט זיך עס? ווייל אזוי האט מען ישוב הדעת! אבער אז דאס ברענגט גישט קיין ישוב הדעת, פארוואס לוינט זיך די גאנצע זאך? ווען גייט זיך אנהייבן די ישוב הדעת?! מען עפנט א ביזנעס כדי מען זאל זיצן פיר און צוואנציג שעה מיט'ן טעלעפאון גישט האבנדיג מיט די ווייב און קינדער גארנישט!?

ארבעטן אין מצה בעקעריי

אפשר לוינט זיך צו זוכן אן אנדערע דזשאב, אפשר לוינט זיך צו ארבעטן אין מצה בעקעריי, גיסן וואסער וכדומה; היינט איז דאס א הערליכע פרנסה, פינף אזייגער קען מען זיך אנטון די מאנטל און אהיים גיין צו די ווייב און קינדער מיט א חרות המוחין, און האבן א חיים טובים.

דרייוו א באס

איך האב געזאגט פאר א אינגערמאן, מאך זיך ס"י ד"י ע"ל לייסענס און דרייוו א באס; היינט איז דאס זייער א גוטע פרנסה, מען צאלט דערויף זייער שוין, [בערך פערצן פופצן הונדערט דאלער א וואך], מען ארבעט צוויי שעה אינדערפרי און צוויי שעה נאכמיטאג, און דערנאך זיצט מען רואיג מיט די ווייב און קינדער.

אין די שפעטערע יארן...

ווי לאנג זענען דען די יארן ווילאנג א אינגערמאן קען קומען, גיין, און לויפן? צען, צוואנציג יאר! און אז מען ברענגט אריין די אפיס אינדערהיים פארלירט מען נאכדעם די גאנצע שטוב, מען פארלירט אלעס, און אין

די שפעטערע יארן וועלן די קינדער נישט וועלן קוקן אויף זייער טאטע!

איך לאך פון דיר

עס זענען דא וואס לאכן אפ פון די אינגעלייט וואס ארבעטן אין מצה בעקעריי, אבער איך לאך פון דיר וואס דו האסט גארנישט אין לעבן; אז מען איז א גאנצן טאג פארנומען מיט ביזנעס, ביזנעס, ביזנעס... געלט, געלט, געלט... האט מען נישט קיין ווייב, נישט קיין קינדער, אויסער איין זאך "די טעלעפאן"...

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך געבעטן מעמק הלב:

עס איז דא די צייט ווען מען ארבעט און עס איז דא די צייט ווען מען איז מיט די ווייב און קינדער; "ברענג נישט אהיים דיין אפיס! ברענג נישט אהיים דיין טעלעפאן!"

פארנוואס דארף איך עס האבן?

לאמיר נישט ווארטן ביז דער גבור קומט, נאר פארדעם אויסהערן דעם בעל תפלה, דעם הייליגן רבי'ן, לאמיר נעמען די עצה פון התבודדות און זיך מתבודד זיין אויף דעם אליינס: "הייליגער באשעפער, איך בין א נישט געזונטער מענטש, איך בין פיר און צוואנציג שעה צוגעקלעבט צו מיין טעלעפאן, רבוננו של עולם, פארנוואס דארף איך עס האבן?"

א האלבע מח אין אפיס

עס איז דאך אזא שלעכטע געפיל פאר א פרוי אז זי רעדט צו איר מאן און ער איז נישט דא, זי ווארט א גאנצן טאג איר מאן זאל אהיים קומען, איינער זאל איר אויסהערן, און ווען ער איז שוין אינדערהיים איז ער מיט א האלבע מח אינדערהיים און א האלבע מח אין אפיס, זייענדיג פארנומען יעדע מינוט צו קוקן וואס דער זאגט און וואס יענער זאגט.

עפעס טויג נישט מיט דיר!

מען קען הערן ווי אינגעלייט זאגן: "איך האב נישט קיין געדולד צו זיין אינדערהיים, מיין ווייב איז א גאנצן צייט פארנומען צו דערציילן אירע שטותים מיין מאמע און מיין שוועסטער, מיין שוועסטער און מיין מאמע... לאמיר שוין אפ! לאמיר לעבן! לאמיר האבן אפיסל ספעייס [מנוחה]!" - פֿרעג איך דיר: אזוי רעדט מען צו א ווייב?! פארנוואס זאל נישט זיין "ספעייס" זיצן מיט די ווייב און פארברענגען מיט איר?! אויב דאס איז נישט קיין ספעייס מיינט אז עפעס טויג נישט מיט דיר!

א רחמנות'דיגע נשמה...

ארויס גיין צו חברים איז נישט ספעייס, א מענטש בלייבט נישט מיט זיינע חברים, מען געדענקט נישט די חברים פון פארניאר, פון פאר צוויי יאר, און פאר דריי יאר צוריק, מען קוקט אפילו נישט אויף זיי. א מענטש האט איין חבר, זיין ווייב; א רחמנות'דיגע נשמה וואס וואוינט שוין יארן מיט אים, זי וואשט זיין וועש, זי גרייט אים אן זיינע זאכן, זי זארגט פאר אים, אויסער די ווייב האט מען קיינעם נישט.

ער האט שוין א געלונגענער מופת...

און אפילו מיט א פשוט'ע טעלעפאן קען מען אויך נישט לעבן א גאנצן טאג. ווען איך קום אהיים לייג איך מיין טעלעפאן אין די זייט, ערשט ביינאכט ווען די קינדער שלאפן שוין קוק איך אויפ'ן טעלעפאן צו זען וואס איך האב פארפעלט... מענטשן מיינען אז איך האב נישט וואס צו טון, כאילו איך זיץ א גאנצן טאג און ווארט צו ליינען מעסעדזשעס וואס זיי שרייבן מיר, קוים קוים וואס איך ליינ וויכטיגע זאכן, סתם זאכן ליינ איך בכלל נישט, איך האב נישט קיין צייט דערצו. צומאל זע איך ווי אינגעלייט האבן מיר געשריבן זייערע בקשות און נאכדעם שרייבן זיי אז זיי ווילן זיך באדאנקען אז זיי זענען געהאלפן געווארן דורך מיר, איך האב אפילו נישט געהאט געליינט זייער מעסעדזש און ער האט שוין א געלונגענער מופת...

איך ציטער דערפון!

איינער האט מיר געוואלט איבער רעדן איך זאל האבן א לעפטאפ אינדערהיים, זאגענדיג אז דורך דעם וועל איך גלייך קענען ענטפערן תשובות פאר מענטשן, און איך וועל גרינגער קענען מחזק זיין מענטשן, האב איך אים געזאגט: "איך ציטער דערפון! אפילו האבנדיג א פשוט'ע טעלעפאן דארף מען האבן רחמי שמים צו האבן נערוון פאר א קינד, צו קענען ליינען קריאת שמע מיט א קינד, און אויסהערן א קינד, ווער רעדט נאך מיט א קאמפיוטער איז דאס אוממעגליך."

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן נישט ווארטן ביז דער גבור קומט, נאר מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, לערנען אביסל יעדן טאג, און דאווענען שחרית, מנחה און מעריב מיט מנין, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו".